

Hvala!

Prispeval Administrator

Ponedeljek, 16 Junij 2008 02:00 - Zadnjič posodobljeno Nedelja, 06 Marec 2011 12:01

Hvala. Pohvala. Zahvala. Vse tri besede imajo skupno poimensko izhodišče; z njimi izražamo pozornost do prijatelja, partnerja, soseda, otroka, človeka. Izreči besedo hvala nas ušijo od malih nog, potem pa, nenadoma, pošasi izgineva iz našega besednjaka. Še dalje redkeje jo slišimo, vse je nekako samo po sebi umevno in prižakovano. Zato se velikokrat zapremo v kolikjo prizadetosti. Včasih upravičeno, včasih pa tudi ne.

Hvalečnost. Je ena najbolj iskrenih pozornosti. Še smo je zmožni. Vendar je tu zelo tanka črta razmejitev med iskreno hvalečnostjo ali pa tiste, ki se jo prižakuje. Sama menim, da je prav in da moramo biti hvaležni za vse, kar nam je podarjeno iz srca, zlasti pa za roke, ki so jih vzgojile roke naših prijateljev. Ti so vanje vlagali svojo ljubezen, trud in tisto najdragocenejše, svoj čas. Presenečeni pogled veselja ob roki, ki smo si jo deleli in jo dobili, predstavlja veselje obema in prinaša sonce v dušo. Pa tudi za en sam podarjeni cvet iz travnika je prav, da se zahvalimo. Ali pa za cvet, malo pomežkan, ko ga fant prvič, prav sramežljivo in na skrivaj, izroča dekletu. Vsakdo izmed nas je vesel besede hvala, še jo dobi. Toplo mu postane pri srcu in zadovoljstvo ga obda kot najmehkejšo ogrinjalo. Zato mi nikakor ne gre v račun, da se za podarjene roke ne sme reči hvala. Saj bi rekla hvala, ampak, veste, potem mi roke ne bi uspevale. Ta stavek sem slišala še povsod po naši prelepi deželi, pa ga še sedaj ne razumem. In ga tudi nikoli ne bom. Da ne govorim o tem, da je potrebno roko ukrasti, da bo lepo rasla. Neumnost. Šeprav nekatere ob takem dejanju ne peše vest niti malo, saj na to gledajo kot na podvig in ne kot na tatvino. Kar vsekakor je. Pa še veliko koda se tako povzroča; ne samo rastlini, ampak tudi lastniku. Tista na rastlini se včasih še popravi, izgubljeno zaupanje v soljudi pa se ne povrne prav zlahka. Tako se zapro marsikatera vrata v šudoviti svet vrtov. In zaradi tega smo vsi revnejši. Prosim, recite hvala vsakomur, ki vam kaj podari, pa šeprav je to nasmešek, glava solate ali pa pet minut dragocenega časa. Zato bomo vsi bolj bogati, ne v denarju ampak v zadovoljstvu. Saj svet je lep in zato hvala naravi za sončke na travniku, sramežljive vijolice, dišave vrtnice, za vse te šudovite mavrične barve, hladno zelenilo gozdov in za vse trenutke, preživete med zelenimi prijateljicami in prijatelji. Hvala tudi vam, ki ste podarili svoj čas mojemu razmišljanju. Alenka Gorza